

Nie dyskryminuj!

autor(ka): Mariusz Mituś, Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Jarosławiu

70 procent Polaków boi się osób z niepełnosprawnością intelektualną, mimo że zdecydowana większość z nich nikogo takiego nie zna lub się do tego nie przyznaje! Te szokujące wyniki badań nie pochodzą sprzed kilkunastu lat, ale zostały opublikowane całkiem niedawno. A wydawać by się mogło, że jest tak dobrze. Dlatego cały czas trzeba przypominać społeczeństwu o podstawowej zasadzie – najpierw poznaj, później szanuj a na końcu zaczniesz doceniać.

Jedną z najbardziej skutecznych i przemawiających metod dotarcia do świadomości społecznej są dobrze opracowane kampanie społeczne. Opracowane przez zespół specjalistów od reklamy od strony formalnej i profesjonalistów na co dzień wspierających osoby z niepełnosprawnością intelektualną od strony merytorycznej. Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Jarosławiu od kilku miesięcy pracowało nad taką kampanią i dziś przedstawia jej efekty.

Na kampanię pod nazwą „Nie dyskryminuj!” składają się: spot telewizyjny i radiowy, akcja outdoorowa oraz plakat prasowy. Jej terenem objęte są cztery województwa Polski południowo-wschodniej: podkarpackie, świętokrzyskie, małopolskie i lubelskie. Kampania będzie trwała przez cały grudzień tego roku.

Spójną i efektowną kampanię wykreowała i zrealizowała grupa 2m3 z Krakowa, pracująca wcześniej między innymi na potrzeby festiwalu Sacrum Profanum, dla Filharmonii Krakowskiej i Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego; 2m3 specjalizuje się w projektowaniu przemyślanych strategicznie rozwiązań graficznych i produkcji (od scenariusza po efekt finalny) wyrazistych niskobudżetowych spotów telewizyjnych.

Michał Piedziewicz (agencja 2m3): "Wyraźnie zaznaczamy: jesteśmy podobni, a więc tak samo ważni! Wiodący motyw kampanii to porównanie ludzkich twarzy. Które z jednej strony decydują o naszej indywidualności (tożsamości, wyjątkowości), a z drugiej wskazują na zasadnicze podobieństwo. Dlatego mówimy: w istocie nie różni nas wiele! Podobieństwo fizyczne (zwłaszcza uśmiechy mamy podobne - co staraliśmy się pokazać w spocie telewizyjnym) to z kolei metafora podobieństw, o których mówimy przede wszystkim: podobieństw emocji, potrzeb, ambicji. Na przykład „chcemy pracować” - mówi jeden z lektorów reklamy radiowej - "chcemy być szanowani i doceniani". A więc traktowani równo".

Od czego zacząć?

Apelujemy:

Poznaj - bo fundamentem dyskryminacji bywa najczęściej niewiedza, nieznanomość "innego".

Szanuj - bo poszanowanie to pierwszy krok do uznania wszelkich pozostałych praw i potrzeb.

Wreszcie, nie tylko szanuj, ale również doceniaj - czyli zauważ i pozytywnie odpowiadaj na wartość osoby niepełnosprawnej.

Nie dyskryminuj! Traktuj tak, jak byś chciał aby traktowano ciebie!

Co to jest niepełnosprawność intelektualna?

Niepełnosprawność intelektualna to stan będący skutkiem nieprawidłowej budowy lub uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego (mózgu) powstałego w życiu płodowym, w czasie porodu, lub we wczesnym dzieciństwie. Szereg przyczyn ma też podłoże genetyczne (np. zespół Downa). Upośledzenie umysłowe w populacji w wieku szkolnym stanowi 2-3%, zaś w populacji generalnej 1% (szacunki Światowej Organizacji Zdrowia –WHO).

Na świecie żyje około 60 mln osób z niepełnosprawnością intelektualną.

WHO podaje też, iż 75% wszystkich osób z niepełnosprawnością intelektualną stanowią osoby upośledzone umysłowo w stopniu lekkim, 12% umiarkowanym, 8% znacznym i 5% w stopniu głębokim. Wiele z tych osób cierpi też na sprzężone z upośledzeniem umysłowym dysfunkcje i choroby, m.in. niepełnosprawność układu ruchowego, zmysłu wzroku i słuchu, zaburzenia kontaktu, epilepsję i inne.

Głównym problemem osób z upośledzeniem umysłowym są trudności w uczeniu się i rozumieniu (szczególnie pojęć abstrakcyjnych), w przystosowaniu społecznym, a także trudności w komunikowaniu się.

Niepełnosprawni intelektualnie, aby żyć tak jak inni ludzie, potrzebują możliwości nauczenia się różnych rzeczy oraz uzyskania zindywidualizowanego wsparcia w normalnym życiu. Potrzebują dobrej jakości edukacji szkolnej oraz rehabilitacji społecznej. Ta ostatnia polega na uczeniu się radzenia sobie w toku życia, w jak najbardziej normalnych, rzeczywistych sytuacjach, w otwartym środowisku: w domu, na ulicy, w środkach transportu publicznego, w urzędzie, w placówkach kultury i rekreacji, w pracy a także pełnienia różnych ról społecznych.

Jakość ich życia zależy dzisiaj nie tyle od opieki i renty oraz zamkniętych instytucji ale od możliwości korzystania z ofert edukacji, zwłaszcza edukacji ustawicznej dla dorosłych, podejmowania aktywności zawodowej oraz realnego uczestnictwa w życiu społecznym. Prawdziwa integracja osób z niepełnosprawnością intelektualną jest możliwa tylko wtedy gdy będą żyć pomiędzy innymi ludźmi otrzymując niezbędną pomoc zależną od swoich indywidualnych potrzeb.

źródło: Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Jarosławiu

data publikacji: 2009-12-08

Uwaga! Przedruk, kopiowanie, skracanie, wykorzystanie tekstów (lub ich fragmentów) publikowanych w portalu www.ngo.pl w innych mediach lub w innych serwisach internetowych wymaga zgody Redakcji portalu!